

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ**

Αριθμός γνωμοδότησης 200/2019

**ΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
(Τμήμα Α')**

Συνεδρίαση της 22^{ης} Οκτωβρίου 2019

Σύνθεση

Πρόεδρος: Ευγενία Βελώνη, Αντιπρόεδρος ΝΣΚ.

Μέλη: Ανδρέας Ανδρουλιδάκης, Στυλιανή Χαριτάκη, Νικόλαος Δασκαλαντωνάκης, Γεώργιος Ανδρέου, Κωνσταντίνα Χριστοπούλου, Αγγελική Καστανά, Βασίλειος Καραγεώργος, Κωνσταντίνος Ζαμπάρας, Νομικοί Σύμβουλοι.

Εισηγήτρια: Γεωργία Παπαδάκη, Πάρεδρος ΝΣΚ (γνώμη χωρίς ψήφο).

Αριθμός ερωτήματος: Το έγγραφο με αριθμό πρωτ. Φ. 083/ΑΣ 6920/19-9-2019 του Υπουργείου Εξωτερικών - ΣΤ'1 Διεύθυνση Προσωπικού και Διοικητικής Οργάνωσης, όπως συμπληρώθηκε με τα έγγραφα με αριθμό πρωτ. ΣΤ4/Φ.083/ΑΣ 7512/10-10-2019 και ΣΤ4/083/ΑΣ 7544/11-10-2019 της ΣΤ4 Διεύθυνσης Οικονομικής Διοίκησης του Υπουργείου Εξωτερικών.

Περίληψη ερωτήματος: Έκταση συμμόρφωσης της Διοίκησης σε ακυρωτικές αποφάσεις του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών με τις οποίες ακυρώθηκαν παραλείψεις προαγωγών υπαλλήλων του Υπουργείου Εξωτερικών.

Στο πιο πάνω ερώτημα, το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους (Τμήμα Α') γνωμοδότησε ως εξής:

Ιστορικό

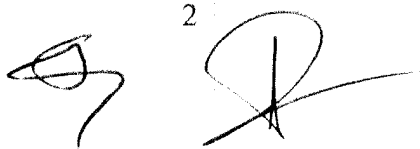
Στο έγγραφο ερώτημα της Υπηρεσίας και στα στοιχεία του φακέλου που το συνοδεύουν, εκτίθεται το ακόλουθο πραγματικό:

1. Με προεδρικά διατάγματα προήχθησαν υπάλληλοι του διπλωματικού κλάδου και του κλάδου Οικονομικών και Εμπορικών Υποθέσεων (Ο.Ε.Υ.) του Υπουργείου Εξωτερικών από το βαθμό του Συμβούλου Πρεσβείας Α' και Συμβούλου ΟΕΥ Α' στο βαθμό του Πληρεξουσίου Υπουργού Β' και Γενικού Συμβούλου ΟΕΥ Β', αντίστοιχα, σε συμμόρφωση προς αποφάσεις του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών που εκδόθηκαν σε αιτήσεις ακύρωσης των υπαλλήλων αυτών. Ειδικότερα, με τις ενδεικτικά επισυναπτόμενες στο ερώτημα αποφάσεις με αριθμ. 207/19 και 194/19 του Δικαστηρίου αυτού, ακυρώθηκε το από 8-3-2016 π.δ. (Γ' 227/11-3-2016), κατά το μέρος με το οποίο εκδηλώθηκε παράλειψη προαγωγής των αιτούντων, με βαθμό Συμβούλων Πρεσβείας Α', στο βαθμό του Πληρεξουσίου Υπουργού Β', λόγω μη νόμιμης και επαρκούς αιτιολογίας, και η υπόθεση αναπέμφθηκε στη Διοίκηση για νέα νόμιμη κρίση. Ακολούθησε η έκδοση σχετικών προεδρικών διαταγμάτων που δημοσιεύτηκαν στο ΦΕΚ Γ' 1115/26-6-2019 και 1123/28-6-2019 με τα οποία η Διοίκηση προήγαγε αναδρομικά τους σ' αυτά αναφερόμενους υπαλλήλους σε συμμόρφωση με τις αποφάσεις του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών. Εξάλλου, ως προς το ζήτημα της μισθολογικής αποκατάστασης των υπαλλήλων αυτών, σε απάντηση σχετικού εγγράφου της ΣΤ4 Διεύθυνσης Οικονομικής Διοίκησης του Υπουργείου Εξωτερικών, το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους, με το έγγραφό του με αριθμό 2/70521/ΔΕΠ/7-10-2019, τάσσεται υπέρ της μισθολογικής αποκατάστασής τους, επισημαίνοντας τη διετή παραγραφή των αξιώσεών τους από το χρόνο δημοσίευσης των σχετικών προεδρικών διαταγμάτων αναδρομικής προαγωγής.

Νομοθετικό πλαίσιο

2. Στο **άρθρο 95 αρ. 5 του Συντάγματος**, όπως αντικαταστάθηκε με την παρ. Α' του Ψηφίσματος της Ζ' Αναθεωρητικής Βουλής των Ελλήνων (Α' 84/17-4-2001) ορίζονται τα εξής: «5. Η διοίκηση έχει υποχρέωση να συμμορφώνεται προς τις δικαστικές αποφάσεις. Η παράβαση της υποχρέωσης αυτής γεννά ευθύνη για κάθε αρμόδιο όργανο, όπως νόμος ορίζει. Νόμος ορίζει τα αναγκαία μέτρα για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης της διοίκησης».

3. Στο **άρθρο 1 του ν. 3068/2002** «Συμμόρφωση της Διοίκησης προς δικαστικές αποφάσεις κλπ» (Α' 274/2002) προβλέπονται τα ακόλουθα: «1. Το Δημόσιο, οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης και τα λοιπά νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου έχουν υποχρέωση να συμμορφώνονται χωρίς καθυστέρηση προς τις δικαστικές αποφάσεις και να προβαίνουν σε όλες τις ενέργειες που επιβάλλονται για την

εκπλήρωση της υποχρέωσης αυτής και για την εκτέλεση των αποφάσεων. Δικαστικές αποφάσεις κατά την έννοια του προηγούμενου εδαφίου είναι όλες οι αποφάσεις των διοικητικών, πολιτικών, ποινικών και ειδικών δικαστηρίων που παράγουν υποχρέωση συμμόρφωσης ή είναι εκτελεστές κατά τις οικείες δικονομικές διατάξεις και τους όρους που κάθε απόφαση τάσσει».

4. Στο άρθρο 50 παρ. 4 του π.δ/τος 18/1989 (Α' 8/1989) ορίζεται ότι: «4. Οι διοικητικές αρχές, σε εκτέλεση της υποχρέωσής τους κατά το άρθρο 95 παρ. 5 του Συντάγματος, πρέπει να συμμορφώνονται ανάλογα με κάθε περίπτωση, με θετική ενέργεια προς το περιεχόμενο της απόφασης του Συμβουλίου, ή να απέχουν από κάθε ενέργεια που είναι αντίθετη προς όσα κρίθηκαν από αυτό. Ο παραβάτης, εκτός από τη δίωξη κατά το άρθρο 259 του Ποινικού Κώδικα, υπέχει και προσωπική ευθύνη για αποζημίωση». Η διάταξη αυτή εφαρμόζεται αναλόγως κατά το άρθρο 4 παρ. 1 του ν. 702/77 (Α' 268) και επί υποθέσεων ακυρωτικής αρμοδιότητας του Διοικητικού Εφετείου.

5. Το άρθρο 140 παρ. 3 του ν. 4270/2014 (Α' 143/28-6-14), που εφαρμόζεται επί απαιτήσεων που γεννήθηκαν μετά την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού, σύμφωνα με το άρθρο 183 αυτού, ορίζει: «3. Η απαίτηση οποιουδήποτε των με σχέση δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου υπαλλήλων του Δημοσίου, πολιτικών ή στρατιωτικών, κατ' αυτού, που αφορά σε αποδοχές ή άλλες κάθε φύσεως απολαβές αυτών ή αποζημιώσεις, έστω και αν βασίζεται σε παρανομία των οργάνων του Δημοσίου ή στις περί αδικαιολογήτου πλουτισμού διατάξεις παραγράφεται μετά την παρέλευση διετίας από τη γένεσή της».¹

6. Το άρθρο 141 του ίδιου νόμου προβλέπει: «Η παραγραφή οποιασδήποτε απαίτησης κατά του Δημοσίου αρχίζει από το τέλος του οικονομικού έτους μέσα στο οποίο γεννήθηκε και είναι δυνατή η δικαστική της επιδίωξη, με την επιφύλαξη κάθε άλλης ειδικής διάταξης του νόμου αυτού.».²

¹ Όμοιο περιεχόμενο είχε η διάταξη του άρθρου 90 παρ. 3 του ν. 2362/1995 (Α' 247), που ίσχυε πριν το ν. 4270/2014, και όριζε τα εξής: «Η απαίτηση οποιουδήποτε των επί σχέσει δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου υπαλλήλων του Δημοσίου, πολιτικών ή στρατιωτικών, κατ' αυτού, που αφορά σε αποδοχές ή άλλες κάθε φύσεως απολαβές αυτών ή αποζημιώσεις, έστω και αν βασίζεται σε παρανομία των οργάνων του Δημοσίου ή στις περί αδικαιολογήτου πλουτισμού διατάξεις παραγράφεται μετά διετία από της γένεσώς της».

² Ίδιο περιεχόμενο είχε η διάταξη του άρθρου 91 εδ.α' του ν. 2362/95 (Α' 247), που ίσχυε πριν το ν. 4270/2014, και όριζε τα εξής: «Επιφυλασσομένης κάθε άλλης ειδικής διατάξεως του παρόντος η παραγραφή οποιασδήποτε απαίτησεως κατά του Δημοσίου αρχίζει από το τέλος του οικονομικού έτους μέσα στο οποίο γεννήθηκε και ήταν δυνατή η δικαστική επιδίωξη αυτής».

Ερμηνεία και εφαρμογή των διατάξεων

Κατά την ενώπιον του Τμήματος συζήτηση μεταξύ των μελών, για την ερμηνεία και την εφαρμογή των διατάξεων που προαναφέρονται, διατυπώθηκαν δύο (2) γνώμες:

A. Η γνώμη της πλειοψηφίας, που απαρτίστηκε από τους Ευγενία Βελώνη, Αντιπρόεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, Ανδρέα Ανδρουλιδάκη, Στυλιανή Χαριτάκη, Νικόλαο Δασκαλαντωνάκη, Γεώργιο Ανδρέου, Κωνσταντίνα Χριστοπούλου, Αγγελική Καστανά και Κωνσταντίνο Ζαμπάρα, Νομικούς Συμβούλους του Κράτους (ψήφοι 8), με την οποία συντάχθηκε και η Εισηγήτρια Πάρεδρος (γνώμη χωρίς ψήφο), δέχθηκε τα εξής:

7. Η Διοίκηση σε συμμόρφωση προς ακυρωτική απόφαση του ΣτΕ ή Διοικητικού Δικαστηρίου, υποχρεούται όχι μόνο να θεωρήσει ότι η νομική πράξη που ακυρώθηκε είναι ανίσχυρη και ότι δεν υφίσταται στο νομικό κόσμο, αλλά και να προβεί σε θετικές ενέργειες για την αναμόρφωση της νομικής κατάστασης που προέκυψε άμεσα ή έμμεσα από την πράξη αυτή και να ανακαλέσει ή να τροποποιήσει τις σχετικές πράξεις που εκδόθηκαν εν τω μεταξύ ή να εκδώσει άλλες με αναδρομική ισχύ, προκειμένου να αποκαταστήσει τα πράγματα στη θέση στην οποία θα βρίσκονταν, εάν από την αρχή δεν είχε εκδοθεί η πράξη ή δεν είχε λάβει χώρα η παράλειψη που ακυρώθηκε και χωρίς δέσμευση από το χρόνο που διέδραμε στο μεταξύ³. Το ειδικότερο περιεχόμενο και η έκταση των υποχρεώσεων συμμόρφωσης της Διοίκησης προσδιορίζονται από το αντικείμενο της ακύρωσης, δηλαδή από τη φύση και το είδος της πράξης που ακυρώθηκε καθώς και από την κρίση ή τις κρίσεις πάνω στα ζητήματα που εξέτασε και για τα οποία αποφάνθηκε το δικαστήριο στο αιτιολογικό της απόφασής του δημιουργώντας ως προς αυτά δεδικασμένο για την συγκεκριμένη περίπτωση⁴. Η συμμόρφωση πρέπει να είναι πλήρης τόσο ως προς τις διοικητικές συνέπειες (αναδρομικός διορισμός ή προαγωγή, βαθμολογική αποκατάσταση) όσο και ως προς τις οικονομικές συνέπειες (μισθολογική

³ Ε. Σπηλιωτόπουλος, «Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου» Τόμος 2, 14^η έκδ., σελ. 201-207, Ε. Πρεβεδούρου/Σ. Κυβέλος «Νεότερες εξελίξεις ως προς τον περιορισμό της υποχρέωσης συμμόρφωσης της Διοίκησης προς ακυρωτική απόφαση», ΔιΔικ 6/2014, σ. 1476-1484, Σ. Καλογήρου «Το φαινόμενο της μη συμμόρφωσης της Διοίκησης στις ακυρωτικές αποφάσεις των Διοικητικών Δικαστηρίων, το πρόβλημα, τα αίτια και η αντιμετώπιση στο αναθεωρημένο Σύνταγμα 1975/1986/2001/2008 και το ν. 3068/2002», Ένωση Διοικητικών Δικαστών, Τιμητικός Τόμος για τα 50 χρόνια των Τακτικών Διοικητικών Δικαστηρίων, 2015, σ. 67-82, Σ. Καλογήρου «Η αρχή του αναδρομικού αποτελέσματος της ακυρωτικής απόφασης. Εξελίξεις στη νομοθεσία και τη νομολογία» ΔιΔικ 2/2019, σ. 189-199, ΣτΕ 744/2016, 3508/2014, 1277/2014, 3043/2013, 3607/2013, 3606/2012, 3854/2011, 100/2011, 957/2010, 1016/2009, 2557/2006 κ.ά.

⁴ ΟλΣτΕ 2854/1985, 4775/2012, 791/2011, ΣτΕ 1512/2009, 1986/2000, 3531/1999, 5907/1995 κ.ά.

4

αποκατάσταση). Σε περίπτωση ακύρωσης πράξης ή παράλειψης της Διοίκησης, η οποία είχε ως συνέπεια για τον υπάλληλο απώλεια αποδοχών, η πλήρης συμμόρφωση προς την ακυρωτική απόφαση επιτάσσει και την καταβολή των αποδοχών του αναδρομικού διαστήματος, καθόσον ο μισθός του δημοσίου υπαλλήλου δεν αποτελεί αντάλλαγμα υπηρεσιών αλλά παρακολούθημα της υπαλληλικής ιδιότητας και όταν ο υπάλληλος, χωρίς υπαιτιότητά του, αδυνατεί να παράσχει προσηκόντως τις υπηρεσίες του⁵. Για το λόγο αυτό, η Διοίκηση υποχρεούται, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 105 και 106 ΕισΝΑΚ, να καταβάλει το ποσό στο οποίο ανέρχονται οι αποδοχές του αναδρομικού διαστήματος, ως αποζημίωση για τη ζημιά την οποία υπέστη ο υπάλληλος από τη μη λήψη αναδρομικών αποδοχών⁶.

8. Η μισθολογική αποκατάσταση, όμως, σε επίπεδο αναδρομικής απόληψης διαφοράς αποδοχών δεν παύει να οριοθετείται από τις δημόσιες τάξης ρυθμίσεις περί παραγραφής του Κώδικα Δημοσίου Λογιστικού. Ειδικότερα, με την 1/2012 απόφαση του Ανώτατου Ειδικού Δικαστηρίου, κρίθηκε ότι σύμφωνα με την διάταξη του άρθρου 90 παρ. 3 του προϊσχύσαντος ν. 2362/1995, η οποία έχει όμοιο περιεχόμενο με αυτήν του άρθρου 140 παρ. 3 του ισχύοντος Κώδικα Δημοσίου Λογιστικού (ν. 4270/2014), οι κάθε φύσης μισθολογικές αξιώσεις των με οποιαδήποτε έννομη σχέση υπαλλήλων του Ελληνικού Δημοσίου, έστω και αν αυτές βασίζονται σε παρανομία των οργάνων αυτού ή στις διατάξεις από αδικαιολόγητο πλουτισμό, δηλαδή είτε πρόκειται για ευθεία αγωγή κατά του Δημοσίου λόγω άρνησης ή καθυστέρησης καταβολής των αποδοχών για οποιοδήποτε λόγο κατά την έννοια που προσδίδουν τα όργανα αυτού στο νόμο, είτε πρόκειται για αγωγή αποζημίωσης κατά το άρθρο 105 του Εισαγωγικού Νόμου του Αστικού Κώδικα, εξαιτίας παράλειψης οφειλομένης νόμιμης ενέργειας των οργάνων του Δημοσίου, ως προϋπόθεσης για τη θεμελίωση των σχετικών αξιώσεων, υπόκεινται σε διετή παραγραφή, χωρίς αυτό να αντίκειται στην από το άρθρο 4 παρ. 1 του Συντάγματος αρχή της ισότητας ούτε στο άρθρο 1 του Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ, που κυρώθηκε με το άρθρο Πρώτον του ν.δ/τος 53/1974 (Α' 256)⁷. Εξάλλου, με την 32/2008 απόφαση του ίδιου Δικαστηρίου κρίθηκε, ότι με την διάταξη του άρθρου 90 παρ. 3 του ν. 2362/1995 ρυθμίζεται ειδικά το ζήτημα του χρόνου της

⁵ ΟΛΑΠ 676/1977, ΑΠ 1422/1990, 1369/1980, ΕλΣυν 998/2017, 1278/2011, 1640/2007

⁶ ΣτΕ 1277/2014, 3043/2013, 3606/2012, 957/2010

⁷ ΟΛΑΠ 9/2017, ΑΠ 1/2014, 1643/2017, 984/2015, 593/2015, ΣτΕ 390/2019, 1077/2014, 2998/2012

παραγραφής των αξιώσεων των πολιτικών ή στρατιωτικών υπαλλήλων με σχέση δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου κατά του Δημοσίου, που αφορούν αποδοχές ή κάθε είδους άλλες απολαβές αυτών ή αποζημιώσεις, έστω και αν οι σχετικές αξιώσεις βασίζονται σε παρανομία των οργάνων του Δημοσίου ή στις διατάξεις για τον αδικαιολόγητο πλουτισμό και ορίζεται ως χρονική αφετηρία της παραγραφής η γέννηση της κάθε αντίστοιχης αξίωσης. Στο πλαίσιο αυτό κρίθηκε, ότι η διάταξη του άρθρου 90 παρ. 3 είναι ειδική σε σχέση με τη διάταξη του άρθρου 91 εδ. α' του ν. 2362/1995 με την οποία ρυθμίζεται γενικά το ζήτημα της έναρξης του χρόνου παραγραφής οποιασδήποτε αξίωσης κατά του Δημοσίου από το τέλος του οικονομικού έτους, μέσα στο οποίο γεννήθηκε και ήταν δυνατή η δικαστική επιδίωξη της. Τούτο συνάγεται σαφώς από την προαναφερόμενη ρητή επιφύλαξη της διάταξης του άρθρου 91 εδ. α' του ν. 2362/1995 ως προς την ισχύ άλλων ειδικών διατάξεων, και για το λόγο αυτό η ειδική διάταξη του άρθρου 90 παρ. 3 του ν. 2362/1995 κατισχύει της γενικής διάταξης του άρθρου 91 εδ. α' του ίδιου νόμου⁸. Mutatis mutandis, και η διάταξη του άρθρου 140 παρ. 3 του ν. 4270/2014, που είναι κατά περιεχόμενο όμοια με την ειδική διάταξη του άρθρου 90 παρ. 3 του ν. 2362/1995, κατισχύει της γενικής διάταξης του άρθρου 141 του ν. 4270/2014, η οποία είναι όμοια με την γενική διάταξη του άρθρου 91 εδ. α' του ν. 2362/1995⁹.

9. Ενόψει των προεκτεθέντων, οι έναντι του Ελληνικού Δημοσίου, απαιτήσεις των δημοσίων υπαλλήλων, πολιτικών ή στρατιωτικών, που απασχολούνται με σχέση δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου και αφορούν σε αποδοχές ή άλλης φύσης απολαβές ή αποζημιώσεις, έστω και αν βασίζονται σε παρανομία των οργάνων του Δημοσίου ή στις περί αδικαιολογήτου πλουτισμού διατάξεις, παραγράφονται μετά την πάροδο διετίας από την γέννησή τους, η οποία συμπίπτει με το χρόνο έκδοσης της αποκαταστατικής πράξης της Διοίκησης¹⁰.

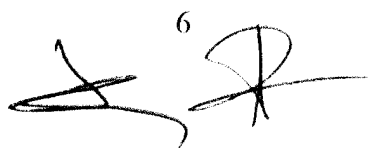
10. Στην προκειμένη περίπτωση, η αξίωση των υπαλλήλων του Υπουργείου Εξωτερικών για την καταβολή αναδρομικών μισθολογικών διαφορών κατά το χρονικό διάστημα της αναδρομής, δηλαδή από την ημερομηνία αναδρομικής προαγωγής τους, σε συμμόρφωση προς τις οικείες ακυρωτικές αποφάσεις, μέχρι την

⁸ ΑΕΔ 32/2008, ΟΛΑΠ 9/2017, 4/2015, 1/2014, 29/2006, ΑΠ 1643/2017, 984/2015, 593/2015, 602/2014, 1/2014, ΝΣΚ 250/2015

⁹ ΝΣΚ 250/2015

¹⁰ ΣτΕ 390/2019, 1536/2016, 4034/2015, 3776/2015, 2710/2014, 3043/2013, 1761/2013, 4016/2012, 2305/2000, ΝΣΚ 184/2018, 250/2015, αντίθ. ΣτΕ 1084/2016

6

ημερομηνία κατά την οποία αυτοί πράγματι προήχθησαν, γεννήθηκε με την έκδοση των προεδρικών διαταγμάτων αναδρομικής προαγωγής τους στις 26-6-2019 και 28-6-2019. Κατά συνέπεια, η αξίωση των αναφερόμενων σ' αυτά υπαλλήλων διέπεται, ως εκ του χρόνου γέννησής της, από τις διατάξεις του ν. 4270/2014 και υπόκειται στη διετή παραγραφή της παρ. 3 του άρθρου 140 του νόμου αυτού, ως αξίωση από αποδοχές υπαλλήλου κατά του Δημοσίου. Η παραγραφή της αξίωσης αυτής αρχίζει από τον χρόνο γέννησης της αξίωσης, που εν προκειμένω ταυτίζεται με την έκδοση των προεδρικών διαταγμάτων περί αναδρομικής προαγωγής.

Β. Η γνώμη της μειοψηφίας, που απαρτίστηκε από τον Βασίλειο Καραγεώργο, Νομικό Σύμβουλο του Κράτους (ψήφος 1), δέχθηκε τα εξής:

11. Από τις διατάξεις του άρθρου 140 του ν. 4270/2014 προκύπτει ότι, οι αξιώσεις των υπαλλήλων του Δημοσίου από αποδοχές υπόκεινται σε διετή παραγραφή ανεξαρτήτως της νομικής βάσης στην οποία θεμελιώνονται ήτοι, στις διατάξεις περί αποζημίωσης αδικαιολογήτου πλουτισμού, ή σε αυτές που ρυθμίζουν τη σχέση του υπαλλήλου με το Δημόσιο. Συνεπώς, η παραγραφή της αξίωσης, υφ' οιαδήποτε νομική βάση, δεν επιτρέπει την αναβίωση της ίδιας αξίωσης σε οιαδήποτε άλλη, των ανωτέρω, νομικών βάσεων. Η διετής παραγραφή της απαίτησης αυτής, κατά τις διατάξεις του άρθρου 141 του ν. 4270/2014 αρχίζει από το τέλος του οικονομικού έτους μέσα στο οποίο γεννήθηκε και κατέστη δικαστικά επιδιώξιμη. Περαιτέρω, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 71, 78 και 80 παρ. 2 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας ο υπάλληλος δύναται να ασκήσει αγωγή για τέτοια χρηματική απαίτηση, ανεξαρτήτως αιτίας, από το χρόνο συντέλεσης ή έκδοσης της παράνομης πράξης ή παράλειψης, του δικαστηρίου δυναμένου να κρίνει παρεμπιπτόντως τη νομιμότητα αυτών. Τούτων παρέπεται, ότι η διετής παραγραφή των εν λόγω αξιώσεων αρχίζει από το τέλος του οικονομικού έτους εντός του οποίου γεννώνται και καθίστανται δικαστικά επιδιώξιμες, με αφετηρία το χρόνο έκδοσης ή συντέλεσης της παράνομης πράξης ή παράλειψης, συμπληρουμένη έκτοτε μετά δύο έτη από την ημερομηνία γέννησής των, εφόσον δεν συντρέχει λόγος διακοπής ή αναστολής της παραγραφής.

Απάντηση

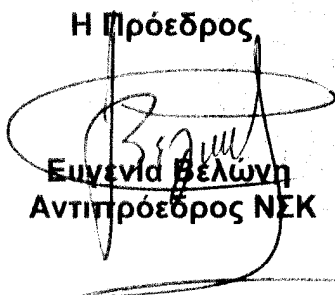
12. Σύμφωνα με τα προεκτεθέντα, στο ερώτημα που υποβλήθηκε το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους (Τμήμα Α'), γνωμοδοτεί, κατά πλειοψηφία, ως εξής:

Η Διοίκηση υποχρεούται στο πλαίσιο της συμμόρφωσης προς τις ακυρωτικές αποφάσεις του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών με τις οποίες ακυρώθηκαν παραλείψεις προαγωγής υπαλλήλων του Υπουργείου Εξωτερικών, εκτός από την αναδρομική προαγωγή τους, να καταβάλει στους υπαλλήλους αυτούς και τις μισθολογικές διαφορές των αποδοχών του αναδρομικού διαστήματος. Η παραγραφή της αξίωσης αυτής είναι διετής και αρχίζει από την έκδοση της αποκαταστατικής πράξης της Διοίκησης, η οποία εκδίδεται σε συμμόρφωση προς την ακυρωτική απόφαση. Στην προκείμενη περίπτωση, η παραγραφή αρχίζει από την έκδοση των προεδρικών διαταγμάτων περί αναδρομικής προαγωγής (26-6-2019 και 28-6-2019), και, επομένως, ζήτημα παραγραφής των σχετικών αξιώσεων δεν τίθεται.

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ

Αθήνα, 29-10-2019

Η Πρόεδρος

Ευγενία Βελώνη
Αντιπρόεδρος ΝΣΚ

Η Εισηγήτρια

Γεωργία Παπαδάκη
Πάρεδρος ΝΣΚ